

РЕШЕНИЕ

№ 7077

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 11.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **5470** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 26, ал. 11, предл. последно от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Д. П., [дата на раждане] в [населено място], РСърбия, гражданин на Република С., депозирана чрез пълномощника му – адв. В. У. срещу Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България, рег. № 5364р - 8016 от 04.04.2023 г., издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи (МВР).

В жалбата са релевирани аргументи за неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че оспореният административен акт е немотивиран и е лишен от фактическа обосновааност. Сочи се, че неустановяването на жалбоподателя на декларирания от него адрес на територията на РБългария при извършената проверка не е достатъчно основание, за да се направи извод за деклариран невярни данни и представяне на документ с невярно съдържание, още повече, че приложената към заявлението декларация, не е попълнена от него. В този аспект, се твърди и, че законът не поставя изискване и задължение към заявителя да пребивава непрекъснато на декларирания адрес на пребиваване на територията на РБългария. Така е мотивирано искане за отмяна на постановения Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България.

Жалбоподателят и процесуалният му представител не се явиха в съдебното заседание.

От адв. У. е представено писмено становище, с което поддържа направеното искане в жалбата за отмяна на оспорения административен акт и подробно изложените мотиви, с които е обосновано. Претендира присъждане на направените разноски, за размера на които прилага списък.

Процесуалният представител на ответника – директора на Дирекция „Миграция“ при МВР – юриконсулт Т. е на становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Позовава се на приложените писмени доказателства относно наличието на материалните предпоставки по чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в съдебното производство със свой представител и не се ангажира със становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София - град, след като обсъди събраните по делото доказателства, в контекста на становището на страните и съобразно правомощията си по чл. 168 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

На 14.12.2022 г. от жалбоподателя Д. П. е депозирано заявление, заведено с рег. № 536500-5174 от 14.12.2022 г. по описа на група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР – Б., за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Заявлението отговаря на изискванията на чл. 34, ал. 1 от Правилника за приложение на ЗЧРБ (л.21 – 23). Към същото са приложени: копие от страници на националния паспорт на чужденеца, съдържащи снимка (л.24); извлечение от Акт за раждане, с превод на български език (л. 26 – л. 25), Удостоверение № 00093050120230127 издадено от Изпълнителна агенция за българите в чужбина (л. 30), Удостоверение, издадено на 09.12.2022 г. от Основен съд Н., Република С., за липса на данни за образувани наказателни производство срещу Д. П. (л. 32 – л. 33), нотариално заверена на 14.12.2022 г. декларация от С. К. Г., ЕГН: [ЕГН], с която поема задължение да предостави за ползване от жалбоподателя Д. П., собственото си жилище, находящо се в [населено място], [улица], по време на пребиваването му в РБългария (л. 34), заверено копие от Трудов договор № 025/14.12.2022 г., сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ, удостоверяващ трудово правоотношение на жалбоподателя на длъжност „общ работник строителство на сгради“ в дружество, регистрирано по Търговския закон в РБългария -, „Д.А.С. Хаусбау“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] (л. 35), Справка, издадена от НАП, за актуално към 15.12.2022 г. състояние на действащите трудови договори в „Д.А.С. Хаусбау“ ЕООД, в която е отразен под № 56 и трудовият договор на жалбоподателя (л. 36). В административната преписка е приложена служебно изготвена на 08.06.2023 г. Справка от Автоматизираната информационна система на МВР, съдържаща данни за регистрирани влизания и напускания на територията на РБългария от подалия заявлението по чл. 25, ал. 1 от ЗЧРБ чужденец, за периода 13.12.2022 г. – 04.04.2022 г. (л. 42).

По повод подаденото заявление, на 14.12.2022 г. е извършена проверка от служители на група „Миграция“ при ОДМВР – Б. на декларирания адрес на пребиваване в [населено място]. Резултатите от проверката са отразени в докладна записка към която са приложени саморъчни обяснения от С. К. Г. (л. 38 -40). Установено е, че на адреса са регистрирани 3 лица от български произход и 5 чужди граждани, всички граждани на РСърбия, сред които и жалбоподателят Д. П.. В саморъчните обяснения на С. Г. е

посочено, че регистрираните на административния адрес на собственото ѝ жилище чужденци не живеят при нея. Тя няма сключени договори за отдаване под наем на жилището или части от него с нито един от регистрираните на адреса ѝ чужденци, включително и с жалбоподателя Д. П..

Изготвено е становище, на основание чл. 46 от ППЗЧРБ, рег. № 5365р – 532 от 17.02.2023 г. (л. 19 – л. 20), в което е изразено отрицателно мнение по направеното искане за предоставяне на постоянно пребиваване на територията на РБългария на гражданина на РСърбия Д. П..

Оспореният Отказ рег. № 5364р – 8016 от 04.04.2023 г., издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи (л. 8 – л. 9), е мотивиран с декларираните неверни данни относно пребиваването на жалбоподателя на територията на РБългария на посочения адрес в [населено място] в представената към заявлението нотариално заверена декларация. Отказът е връчен на пълномощник на жалбоподателя на 12.05.2023 г.

В съдебното производство по искане на пълномощника на ответника бяха приобщени като писмени доказателства – заверено копие от Указания на главния секретар на МВР УРИ № 8121р-22191 от 18-10.2017 г. до директорите на СДВР, ОДМВР и Дирекция „Миграция“, Информация от директора на дирекция „Инспекция на труда“ – [населено място] изх. № 23052779 от 06.06.2023 г. (л. 58 – л. 59), докладна записка за извършена проверка на адреса и седалището на фирма „Д.А.С. Хаусбау“ ЕООД (л. 60 – л. 64), актуални справки за влизания и излизания на територията на РБългария на жалбоподателя Д. П. (л. 64-гръб – л. 65).

Описаните релевантни за правния спор фактически обстоятелства не се оспорват от страните по делото и позволяват да се направят следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, с правен интерес от оспорването, по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК. Отказът е връчен на пълномощник на жалбоподателя на 12.05.2023 г., а жалбата е депозирана в Административен съд – София – град на 26.05.2023 г. по електронна поща и е заведена с вх. № 19943 на 29.05.2023 г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК вр. чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ (л. 5 и л. 6).

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е постановен, на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, от компетентен административен орган, съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ – Директор на Дирекция „Миграция“ – МВР. Отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

Противно на становището на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът счита, че Отказът е надлежно мотивиран и съдържа както правните съображения, така и фактическите основания, с които е обоснован, в съответствие с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. По ясен и недвусмислен начин административният орган е изразил волята си, като е обезпечил и възможността на засегнатото лице да се запознае с мотивите и да упражни правото си на защита, включително сезирайки съда. При издаване на Отказа не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са ограничили ефективното упражняване правото на защита на жалбоподателя.

Административният орган, преценявайки всички приложени към заявлението документи, включително и основанията, на което е направено искането – българският произход на заявителя, е приел, че представеният трудов договор от 14.12.2022 г. с

„Д.А.С. Хаусбау“ ЕООД, регистриран в НАП противоречи на данните относно пребиваването на чужденеца на територията на страната - регистрираното влизане единствено в деня на подаване на заявлението – на 14.12.2022 г. и последващо такава едва на 25.04.2023 г. за период от 4 дни – до 29.04.2023 г. Анализирани са данните от извършената проверка на адреса, посочен в декларацията на българската гражданка С. Г., в [населено място], отразени в приложената докладна записка на служител на група „Миграция“ при ОДМВР – Б., както и приложените към нея саморъчни обяснения на Г.. Направен е извод, че декларираният от жалбоподателя адрес пред ОДМВР Б., на който е вписан в регистъра на населението, не отговаря на фактическо положение, доколкото и българската гражданка категорично е заявила, че няма договорни отношения с жалбоподателя за предоставяне на право на ползване на жилището си или на части от него, както и че той не е пребивавал в това жилище, въпреки заявеното от нея в нотариално заверената декларация.

Нещо повече, представените от процесуалния представител на ответника писмени документи в съдебното производство категорично сочат липсата на данни за осъществявана търговска дейност от дружеството – работодател на територията на РБългария.

От приложените доказателства се установява, че жалбоподателят е „чужденец“, по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ, а с оглед на представеното удостоверение от Изпълнителна агенция за българите в чужбина отговаря и на критериите за лице от български произход. Пребиваването на чужденци – лица, които не са граждани на РБългария на територията на страната е подчинено на разрешителен режим, въведен с разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ, който се прилага от службите за административен контрол.

Съответен на изискванията на чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ е направеният извод от административния орган, че приложените към заявлението на жалбоподателя документи привидно /фиктивно/ удостоверяват адрес, на който същият е заявил, че пребивава на територията на РБългария пред ОД на МВР – Б..

Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от ППЗЧРБ за получаване на право на постоянно пребиваване, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, чужденецът следва да представи към заявлението документите, посочени в чл. 34, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от ППЗЧРБ, както и нотариално заверена декларация от собственика на жилището, в което ще пребивава.

Представените доказателства, установяващи резултатите от извършените проверки от служители на МВР както на деклариания адрес, така и на адреса, на който се намира седалището и адреса на управление на дружеството, сочено като работодател в представения трудов договор, очевидно съответстват на формалните изисквания на закона, но не отразяват действителното фактическо положение и правилно са квалифицирани именно като неверни данни, по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ, с оглед информацията за времето, през което жалбоподателят е пребивавал на територията на РБългария – единствено в деня на подаване на заявлението и регистриране на трудовия договор.

Изложеното мотивира съда да приеме, че жалбата е неоснователна. Оспореният административен акт е законосъобразно издаден - от компетентен орган, при спазване на административно - производствените правила и правилно прилагане на материалния закон, в съответствие с целта на закона.

При този изход на спора и направеното своевременно искане от процесуалния

представител на ответника, съдът счита, че на същия се дължат разноси за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ, в размер на 100 (сто)лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във вр. чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ, Административен съд - София град, Първо отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. П., [дата на раждане] , гражданин на Република С., депозирана чрез пълномощника му – адв.В. У. срещу Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България рег. № 5364р – 8016 от 04.04.2023 г. издаден от Директора на Дирекция „Миграция“ при МВР.

ОСЪЖДА Д. П., [дата на раждане] , гражданин на Република С., да заплати на Дирекция „Миграция“ при МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: